

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. А. Богомольця, 10, м. Київ, 01601, тел. 256-12-82, gsu@police.gov.ua

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

про підозру

місто Київ

«19» травня 2023 року

Старший слідчий в ОВС ГСУ ШІІ України підполковник поліції Шеремета Сергій Петрович, розглянувши матеріали досудового розслідування № 1202200000001248 від 17.11.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

П О В І Д О М И В:

Литвиненко Ірині Федорівні, 26.05.1974 року народження, уродженні смт. Ялта, Першотравневого району, Донецької області, громадянці України, проживаючій за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Митрополитська, буд. 196, кв. 62,

про те, що вона підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі, іноземній організації та їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинені в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканості або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про

обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і невідчужність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути зміщена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Парadi з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам Президент Російської Федерації, а також інші представники влади Російської Федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Парadi з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131

(XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 Президент Російської Федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації.

В цей же день Президент Російської Федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до Президента Російської Федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент Російської Федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заповдіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням

України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, с окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилини 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Указом Президента України № 133 від 14.03.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилини 26.03.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України № 259 від 18.04.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилини 25.04.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України № 341 від 17.05.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилини 25.05.2022 строком на 90 діб. Указом Президента України № 573 від 12.08.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилини 23.08.2022 строком на 90 діб. Указом Президента України № 757 від 07.11.2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилини 21 листопада 2022 року строком на 90 діб. Указом Президента України №58/2023 від 06.02.2023 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилини 19 лютого 2023 року строком на 90 діб. Указом Президента України № 254/2023 від 01.05.2023 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилини 20 травня 2023 року строком на 90 діб.

Так, у невідомості досудовим розслідуванням дату та час, громадянка України Литвиненко І.Ф., перебуваючи у невідомому досудовим розслідуванням місці на території м. Маріуполя, Донецької області, достовірно володіючи інформацією, що з 24 лютого 2022 року підрозділами збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, здійснено повномасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна та розуміючи, що вчиняються дії, направлені на зміну меж території України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, свідомо та добровільно прийняла рішення у період воєнного стану перейти на бік ворога, тобто на сторону окупаційної влади Російської Федерації, з метою вчинення дії на шкоду державній безпеці України, а також надавати представникам Російської Федерації допомогу в проведенні підривної діяльності проти України, встановленні окупаційного режиму на тимчасово захопленій території м. Маріуполя, Донецької області.

Реалізуючи свій злочинний умисел, Литвиненко І.Ф. обіймаючи посаду заступника директора з навчальної роботи відокремленого структурного підрозділу «Маріупольського фахового коледжу Державного вищого навчального закладу «Приазовського державного технічного університету», у невідомості досудовим розслідуванням дату та час, після повної окупації військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації території

м. Маріуполя, Донецької області, перебуваючи на території м. Маріуполя, Донецької області, усвідомлюючи, що в Україні введено воєнний стан, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, добровільно погодилась на співпрацю з окупаційною владою Російської Федерації, зокрема на їх пропозицію обійняти посаду, пов'язану з організацією освітнього процесу, а саме директора відокремленого структурного підрозділу «Маріупольського фахового коледжу Державного вищого навчального закладу «Ірризовського державного технічного університету», («Маріупольський професіональний коледж ІНТУ» на теперішній час), який розташований за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Георгіївська, 69.

У невідомій досудовим розслідуванням даті та часі Литвиненко І.Ф. окупаційною владою Російської Федерації була призначена на посаду директора відокремленого структурного підрозділу «Маріупольського фахового коледжу Державного вищого навчального закладу «Ірризовського державного технічного університету», («Маріупольський професіональний коледж ІНТУ» на теперішній час) та отримала повноваження з виконання організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій щодо діяльності цього закладу.

Використовуючи отримані повноваження Литвиненко І.Ф. організувала діяльність очолюваного нею закладу та забезпечила організацію освітнього процесу російською мовою за освітніми стандартами та навчальними планами Російської Федерації, із повним виключенням з освітнього процесу вимог до обов'язкових результатів навчання, визначених державними стандартами повної загальної середньої освіти та професійно-технічної освіти України та здійснювала контроль за виконанням освітніх програм. З цією метою Литвиненко І.Ф. здійснила підбір працівників закладу, які погодились впроваджувати стандарти освіти держави-агресора та призначила їх на посади.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про освіту» освіта є державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства.

Статтею 1 Закону України «Про повну загальну середню освіту» визначено, що державні стандарти повної загальної середньої освіти – документи, що визначають загальні обсяги навчального навантаження здобувачів початкової, базової середньої, профільної середньої освіти, вимоги до їх компетентностей і до згрупованих за відповідними освітніми галузями обов'язкових результатів навчання, яких вони мають досягти на відповідному рівні повної загальної середньої освіти.

Так, Державним стандартом початкової освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України 21 лютого 2018 року № 87 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 24 липня 2019 року № 688) передбачено, що метою початкової освіти є всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, компетентностей та наскрізних умінь. До ключових компетентностей, серед іншого належать: вільне володіння державною мовою, спроможність діяти як відповідальний громадянин та брати повноцінну участь у громадському та суспільному житті, спираючись на критичне оцінювання основних подій національної, європейської та світової історії, а також повагу до прав людини та

верховенства права, цінування культурного розмаїття різних народів та ідентифікацію себе як громадянина України.

Також, Державним стандартом базової середньої освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2020 року № 898, визначено, що метою базової середньої освіти є розвиток природних здібностей, інтересів, обдарувань учнів, формування компетентностей, необхідних для їх соціалізації та громадянської активності, виховання відповідального, шанобливого ставлення до родини, суспільства, навколишнього природного середовища, національних та культурних цінностей українського народу. Реалізація мети базової середньої освіти ґрунтується на таких ціннісних орієнтирах, як формування в учнів активної громадянської позиції, патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, державної мови, плекання в учнів любові до рідного краю.

Крім того, державний стандарт професійної (професійно-технічної) освіти (далі – Державний стандарт) затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2021 р. № 1077 визначає вимоги до результатів навчання здобувачів освіти відповідного рівня, обов'язкових компетентностей, змісту професійної (професійно-технічної) освіти, освітнього рівня вчителів, рівня кваліфікації випускника закладу професійної (професійно-технічної) освіти, загального обсягу навчального навантаження, переліку основних засобів навчання. Державний стандарт застосовується з метою: створення ефективного інструменту взаємодії ринку праці та сфери освіти; забезпечення в усіх регіонах і в різних галузях економіки, видах економічної діяльності еквівалентності професійної (професійно-технічної) освіти і визнання кваліфікацій та документів про професійну (професійно-технічну) освіту; забезпечення належної професійної підготовки кваліфікованих робітників; створення умов для навчання протягом життя; інтеграції системи професійної (професійно-технічної) освіти України у світову систему освіти та європейський освітній простір.

Державний стандарт є основою для розроблення державних освітніх стандартів з конкретних професій, що внесені до Національного класифікатора України “Класифікатор професій ДК 003:2010”, затвердженого наказом Держспоживстандарту від 28 липня 2010 р. № 327.

Державні освітні стандарти з конкретних професій є обов'язковими для виконання усіма закладами професійної (професійно-технічної) освіти, підприємствами, установами та організаціями, незалежно від їх підпорядкування та форми власності, що здійснюють підготовку кваліфікованих робітників і видають документи, зразки яких затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 22 липня 2015 р. № 645 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 73, ст. 2400).

Патомість Литвиненко І.Ф., співпрацюючи з окупаційною владою, перейшовши на бік ворога в умовах воєнного стану, діючи умисно на шкоду суверенітету, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України, запровадила у відокремленому структурному підрозділі «Маріупольського фахового коледжу Державного вищого навчального закладу «Ірризовського

державного технічного університету», («Мариупольський професійно-технічний коледж ІІТТУ» на теперішній час) освітній процес, який повністю проігнорувати меті як початкової, базової середньої освіти та професійно-технічної освіти в Україні та який формуватиме знання, інші компетентності та світогляд здобувачів освіти спрямовані на возвеличення Російської Федерації, її історичної ролі та відповідно заперечення існування культурних цінностей українського народу, його історико-культурних надбань і традицій, української мови, що має своєю кінцевою метою збуджувати агресію та ненависть до України.

Крім того, Литвиненко І.Ф., з метою підтримки дій окупаційної влади Російської Федерації, 05.10.2022 організувала та прийняла участь у постановочному відео для пропагандистських засобів масової інформації окупаційної влади, на яких зустрічалася на критому спортивному комплексі «Іллічівець», який розташований за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, проспект Нахімова, 53, із представниками окупаційної влади Російської Федерації, тим самим завдавши шкоди державній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, Литвиненко І.Ф. своїми умисними діями, спрямованими на проведення підривної діяльності проти України у період воєнного стану, добровільно та активно сприяла окупаційній владі Російської Федерації у веденні війни проти України.

Тим самим встановлено достатньо доказів для підозри Литвиненко Ірині Федорівні у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянськом України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту та надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в період воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Старший слідчий в ОВС
Головного слідчого управління
Національної поліції України
підполковник поліції

Сергій ШЕРЕМЕТА

Прокурор другого відділу управління
процесуального керівництва досудовим
розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення Департаменту нагляду за
додержанням законів Національною
поліцією України та органами, які ведуть
боротьбу з організованою злочинністю,
Офісу Генерального прокурора

Андрій СОРОКА

«14» травня 2023 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування занобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виносяться (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - завчасно повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС

ГСУ НН України

підполковник поліції

Сергій ШЕРЕМЕТА

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрювана _____ (підпис, ініціали, прізвище)

«___» год. «___» хвилини «___» _____ 2023 року.